

ПОНАД ЛУГОМ ЗЕЛЕНЕНЬКИМ

Повільно

По - над лу - гом зе - ле - нь - ким,
по - над лу - гом зе - ле - нь - ким
бра - ла вдо - ва льон дріб - нь - кий.

Понад лугом зелененьким
Брала вдова льон дрібненький.

Двічі

Вийшла мати із кімнати,
Стала Василя питати:

Двічі

Вона брала, вибирала,
Тонкий голос подавала.

Двічі

— Ой Васильку, ти мій синку,
Чому не п'єш, не гуляєш?

Двічі

Там Василько сіно косить,
Тонкий голос переносить.

Двічі

Чому не п'єш, не гуляєш,
Тільки сидиш і думаєш?

Двічі

Кинув косу додолоньку,
І поїхав додомоньку.

Двічі

— Позволь, мати, вдову брати,
Тоді буду пить, гуляти.

Двічі

На дубовий стіл схилився,
Тяжко-важко зажурився.

Двічі

— Не дозволю вдову брати,
Вдова вміє чарувати.

Двічі

Чарувала мужа свого,
Причарує сина мого.

Двічі